

for så vidt angår ny garantigivning under sektion 1 og 2 (den almindelige eksportkreditordning samt garantiordningen for udviklingslande), dels som kapitalindskud i fonden for at afdække den særligt store risiko, der er forbundet med risikotagningen på østlandene under sektion 3. Det fremgår af lov om eksportkredit, at kapitalindskuddene under sektion 3 skal tilbagebetales til statskassen i det omfang, hvori det ad åre konstateres, at midlerne ikke er nødvendige til dækning af tab.

I stedet er der nu ved § 5, stk. 3, for så vidt angår Eksportkreditfonden indført en generel mulighed for at nedregulere egenkapitalen, således at der ikke opsamles unødigt store midler i fonden, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 3.

Der var ikke i den tidligere lovgivning om eksportkredit tilsvarende forudsætninger om hensættelser, og de tab, der må forudses for så vidt angår garantigivningen op til 1. maj 1992, er således ikke på samme måde afdækket af hensættelser, men skal tages direkte i Danmarks Erhvervsfond. Skulle der på denne portefølje og på udestående fordringer hidrørende herfra have været foretaget hensættelser svarende til de for ny garantigivning anvendte hensættelsesprincipper, ville Danmarks Erhvervsfond have en meget stor underbalance. Mellemregningen med staten på dette område udgør pr. 31. december 1994 -6.070 mio. kr.

Danmarks Erhvervsfond har i forbindelse med aktiviteten siden 1992 fået tilført i alt 1.356 mio. kr. i kapitalindskud. Heraf er 531 mio. kr. blevet anvendt til hensættelser og 824 mio. kr. til opbygning af egenkapital. De akkumulerede overskud før hensættelser for årene 1992-94 udgør 87 mio. kr. og indgår i egenkapitalen, der således ved udgangen af 1994 udgør 910 mio. kr. Det kan skønnes, at egenkapitalen ved udgangen af 1995 vil udgøre ca. 870 mio. kr. Det vil således være denne egenkapital, som tillige med hensættelserne vil overgå til Eksportkreditfonden, når den oprettes.

Den fremtidige eksportkreditgarantiordning skal ikke arbejde med den sektionsopdeling af garantigivningen, som blev fastlagt i lov om eksportkredit, herunder lovfastsatte rammer for samlet garantiansvar i hver sektion og til dels også med hensyn til kriterier for dækningen. Styringen af risikotagningen i den nu foreslåede ordning foretages derimod med udgangspunkt i egenkapitalen. Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til § 5.

Ved stk. 3 foreslås der åbnet mulighed for, at Eksportkreditfonden kan overtage andre porteføljer på områder, der omfattes af fondens formål. Dette kunne bl.a. helt eller delvist være Danmarks Erhvervsfonds tidligere påtagne engagement, for så vidt over-

tagelsen kan ske med de fornødne hensættelsesmidler, således at Eksportkreditfondens egenkapital ikke belastes.

For at sikre fonden størst mulig fleksibilitet med hensyn til dens målopfyldelse foreslås det i stk. 4, at fonden med erhvervsministerens, og om fornødent Finansudvalgets, godkendelse får adgang til at indtræde i private selskaber, institutioner eller fonde som ejer, medejer eller garant. Der åbnes herved bl.a. mulighed for, at fonden kan indtræde som garant i Dansk Eksportfinansieringsfond, såfremt der bliver behov herfor. Fondens bør også kunne indgå samarbejde med private finansielle institutioner om etablering af funding-selskaber og lignende med henblik på kapitalfremskaffelse, eller - om fornødent - selv etablere et funding-selskab. Det vil således være muligt for EKF at stille en statsgaranti for DEF's funding med henblik på videreudlån eller risikoafdækning i forbindelse med eksportfinansiering. Det vil også kunne forekomme, at fonden må anvende midler af lignende karakter til varetagelse af sine kreditorinteresser i nødlidende sager.

Opfyldelse af kravet om en selvstændig eksistens indebærer ikke nødvendigvis etablering af en ny institution, så længe administrative og praktiske hensyn taler for, at kravet kan opfyldes i et administrativt fællesskab med en eksisterende styrelse under Erhvervsministeriet, jf. stk. 5. Der må imidlertid til fondens administration knyttes et personale, der besidder særlig ekspertise og professionel erfaring på en række specialområder vedrørende risikodækning og eksport- og skibsfinansiering, herunder vurdering af kommercielle og politiske risici, dvs. soliditet og betalingsevne hos henholdsvis private debitorer, herunder banker, og hos lande.

Erhvervsfremme Styrelsen er for nærværende en hensigtsmæssig forankring, idet styrelsen i forvejen administrerer Danmarks Erhvervsfond samt de skibsfinansieringsordninger, som nu foreslås henlagt under Eksportkreditfonden. Samtidig kan der opnås en række synergieffekter med de eksportfremmeordninger, der er henlagt til styrelsen, som tillige er sekretariat for Eksportfremmerådet.

Det bemærkes, at da fonden er en selvstændigt regnskabspligtig enhed, vil udgifterne til dens drift og administration skulle afholdes af fonden.

Ved stk. 6 præciseres i særdeleshed - udover øvrige opgaver for fondens administration - dennes ansvar for fondens økonomi. Det vil i de retningslinier, der vil blive fastsat efter lovens § 9, blive præciseret, at fondens administration ikke kan gennemføre en vedtagelse i Eksportkreditudvalget, såfremt vedtagelsen indebærer en forpligtelse for fonden, som ligger uden for de ordinære rammer for fondens øko-